

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๘ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๔๓

วิฎัจกรนี้คือนรกอเวจี

(ผู้ฟังเทศน์นักเรียน ร.ร.ค่ายประจักษ์ฯ ๑๐๐ คน ประชาชน ๔๐๐ คน)

โรงพยาบาลสร้างใหม่ หนองบัวลำภู เราไม่เคยได้ไปดูนะ ที่เขาขอเครื่องมือทำ
ฟันมานั้นคงจะเป็นโรงพยาบาลนี้ ยังไม่ได้ไปดู รอไว้ก่อนพิจารณาก่อน เพราะโรงโหลนก็
บกพร่อง ๆ ไปที่โหลนก็ไปเพื่ออุดหนุนเยียวยาทั้งนั้น จะไปแต่ละโรง ๆ นี้พิจารณาเสีย
ก่อนแล้วค่อยไป ๆ เพราะไปช่วยทุกโรงไปเลย ทางโน้นเขามาติดต่อกับเราเรื่อย ๆ มา
เรื่อย ๆ เรายังไม่ได้ไปเพราะมันมากต่อมากโรงพยาบาล เราไปไม่ทั่วถึง

อย่างโรงพยาบาลหนองบัวลำภูนี้ก็ทราบว่าจะสร้างใหม่ ยังไม่ได้ไปดู แต่โรงเก่าเรา
ช่วยเยอะแล้ว รถยนต์ก็ให้ เครื่องมืออะไรก็ให้ เครื่องทำฟันก็ให้ เอกซเรย์ให้ไป ศรีบุญ
เรือง ทางนี้เลยไปขอ ศรีบุญเรือง มา แล้วเอาเครื่องเก้ ๆ ไปให้ ศรีบุญเรือง ว่าเครื่อง
นั้นกับจังหวัดเหมาะสมกันมาก เครื่องนี้กับอำเภอเหมาะสมกัน เวลาเขาชอกันเขาขอ
อย่างนั้นนะ ตกลงทางโน้นก็ยอมให้ ทางนี้ก็ไปเอามา เครื่องนั้นดีเอกซเรย์เครื่องนี้เรา
จำได้

เครื่องนี้เราติดหนี้ถึงจำได้นะ นั่นละเงินไม่มี แต่ความจำเป็นของโรงพยาบาลมี
จำเป็นที่ควรจะให้ด้วยและควรจะติดหนี้ด้วย เราเลย เอาติดหนี้ เอามาเลย แล้วเครื่องดี
ด้วยเราถึงไม่ลืม เครื่องนี้ติดหนี้ ติดหนี้เรื่อยหลวงตา ติดหนี้ก็เกี่ยวกับเรื่องช่วยโลกนั่น
แหละไม่ใช่ติดหนี้อะไรนะ ติดอยู่เรื่อย เวลาจำเป็นจริง ๆ นี้จะทำยังไง ตาจ้องเข้าแล้ว
เอ้า เอาติดเอามาเลย นี่ละที่ติดอยู่เรื่อยเพราะเหตุนี้ คือความจำเป็นมันเหนือหนี้
เพราะฉะนั้นเราถึงยอมติดหนี้ เอาความจำเป็นเข้ามา มีอยู่เรื่อย ๆ

ใครอย่ามาเข้าใจว่าหลวงตาบวชชื่อเสียงโด่งดังทั่วประเทศไทย มิน่าซ้ำออกทั่ว
โลกเวลานี้ แต่ก่อนก็ออกอยู่แล้วทางทีวี เช่นอย่างถ่ายทอดสดนี่ก็ออกทั่วโลก มิน่าซ้ำ
ยังออกอินเตอร์เน็ตต่อแหนดอีก อันนี้ยิ่งไปไกลนะ อย่างธรรมดาชื่อเสียงมันดังทั่วโลก
แล้ว เขาต้องให้ดูขงฎิบัณฑิตกิตติมศักดิ์มาแหละ คือดูขงฎิกิตติมศักดิ์นี้เป็นมหาเศรษฐี
ตั้งแต่ชื่อ แต่ตัวจริงยิ่งกว่าหมาตัวหนึ่ง เวลาเขามาดูเราจริง ๆ จะไม่มีใครจริงยิ่งกว่าเรา
เวลาเขาดูชื่อเสียงเขาจะต้องตั้งชื่อให้เป็นมหาเศรษฐีมาพร้อมเลย เวลามาดูตัวจริงแล้ว
เหอขึ้นเลย มันตื่นละซี มหาเศรษฐีอะไรตัวเท่าหนู แล้วหนูก็ไม่มีหนังด้วย มีแต่โครง
กระดูก เขาก็จะตื่นตกใจละมาดูเศรษฐี

นี่ก็เรื่อนจำ วันนีว่าจะไปจ่ายเงินสดที่ตกค้างอยู่ให้เรื่อนจำ พอดีพระมาบอกว่า
ได้เขียนใบถอนเงินแล้วที่เรื่อนจำหนองบัวลำภู ตกลงเราก็เลยไม่ไป ทีแรกเราว่าจะไปดู

เรือนจำหนองบัวลำภูที่เขาขอมมา แล้วเราไปดูเสียก่อน ขอที่หลับที่นอนของนักโทษหญิง ไม่มี จำเป็นจริง ๆ ก็วิ่งมาขอ เราเลยไปดูด้วยเราเอง เข้าไปเรือนจำ “ไหนที่ว่าขัดข้อง ขาดเงินที่หลับที่นอนของพวกฝ่ายผู้หญิงอยู่ที่ไหน” เขาพาเข้าไปเลย พาไปดูที่นอนยาวเหยียด ๆ ที่ขอไปนั้นว่าขอมมาทำตรงนี้ ๆ เวลานี้ นักโทษหญิงไม่มีที่หลับที่นอนกันเป็นร้อย ๆ เพราะฉะนั้นเราจึงต้องไปดูเอง พอดูเสร็จเรียบร้อยแล้วก็ตกลงให้เขาทำกัน ให้ทำทั้งหมดเลย เราเป็นผู้คอยจ่ายเงิน

เขาจ่ายเข้าใจว่าหมดแล้ว เราก็จ่ายเงินไปแล้ว ทีนี้เมื่อสองวันนี้เขามาอีก เอาใบขอบคุณมาจากกระทรวงมหาดไทยมาให้ แล้วเขาก็มาพูดถึงเรื่องเพิ่มเติมอะไรต่ออะไร เป็นเงินประมาณ ๘ หมื่นกว่าบาท เราก็บอกว่าเราจะให้ วันนี้เรากำลังจะขึ้นรถไฟดูระเรอบอกว่าเราจะให้ ให้ติดต่อกับพระไว้ เท่าไร ๆ ก็ติดต่อกับพระ นี่ติดต่อกับพระเรียบร้อยแล้ว เมื่อเช้านี้ถาม เราจะไปจ่ายเป็นเงินสดเลย ถ้าไม่มากนักก็จ่ายเป็นเงินสด คือการจ่ายของเราไม่แน่ ถ้ามากเกินไปก็จ่ายเช็ค ถ้าไม่มากนักก็จ่ายเป็นเงินสด เช่นอย่างขนาดแสนอะไรลงมา หรือสองแสนลงมา ก็ยังจ่ายเงินสดอยู่ ถ้ามากกว่านั้นก็จ่ายเช็ค ๆ แต่ไม่แน่ละเราเป็นคนสั่งเองนี่ ควรจะจ่ายสดจ่ายเช็คอะไร เราพิจารณาแล้วเราสั่งเองจ่ายเอง

วันนี้เราก็มองว่าจะเอาเงินสดไปจ่ายเขาเลย พอดีพระท่านมาบอกท่านเตรียมเขียนใบถอนไว้เรียบร้อยแล้ว เอ้า ถ้าอย่างนั้นก็เขียนจ่ายเช็คเลย ตกลงเราก็ไม่ไป จะไปดูที่นั่นอีก วันนี้ไม่ไป ก็มาขออนุญาตโรงพยาบาลใหม่นี้ละ ที่เขามาขอเครื่องทำฟันวันนั้น เราก็อยากไปดู ไปดูหากว่าบกพร่องตรงไหน ๆ เราก็ช่วย ความหมายว่าอย่างนั้นนะ ถ้าเป็นโรงพยาบาลใหม่ควรจะได้ช่วยเหลือ จึงได้ถาม โรงเก่าเขาอยู่ข้างใน โรงใหม่อยู่ชานเมืองตีนเขา แต่นี่เขาเขียนป้ายไว้พอให้สงสัย เหมือนว่ามีโรงพยาบาลอยู่ทางด้านนี้นะ ฟังทราบเดี๋ยวนี้ว่าอยู่ทางด้านนี้จริง ๆ ช่วยอย่างนี้ตลอดมาแหละ

อุดรฯ นี่ก็สร้างตึกไว้ให้ อาทิตย์หนึ่งหมอมาที่หนึ่ง มาตึกนี้ สร้างตึกเป็นตึกอนามัยเอาไว้ พวกหยูกพวกยาเครื่องอะไร ๆ เวชภัณฑ์ต่าง ๆ อยู่ในตึกนี้ งบประมาณ ๒ ล้านบาท สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเราก็ให้ นี่หมายถึงเรือนจำอุดรฯ ให้ ๒ ล้านบาท แต่ที่นี้เวลาทำงานเขาเอานักโทษทำ รายจ่ายจึงพุ่งลงมา เขาก็มาบอก เงินที่มาของงบประมาณ ๒ ล้านบาทเวลานี้ไม่ถึง ๒ ล้านบาท จ่ายไปเรียบร้อยแล้ว ยังเหลือเงินอยู่เท่านั้น ๆ เราก็บอกให้มอบเข้าเป็นมูลนิธิในเรือนจำหมดเสีย เป็นเงิน ๒ ล้านบาท เศษเหลือเท่าไรเรามอบหมด

แล้วก็ลาดยาว ลาดยาวนี้ใหญ่ยาว อันนี้ก็นักโทษหญิงเหมือนกัน ช่วยตึก ๖ ล้านบาท ให้มูลนิธิอีก ๑ ล้านบาท ให้เงินเป็นค่าหยูกยาแก่พวกคนไข้อีกหลายหมื่นตอนที่เราเข้าไปเยี่ยม เขาพาไปดูซอกแซก เขาขายอะไร ๆ นั้นเราซื้อหมด เป็นพ่อค้าใหญ่เทียว

เขาชายของในเรือนจำ ผลรายได้ก็เป็นของเรือนจำว่างั้นเถอะ พวกเจ้าหน้าที่ชายของอยู่ในนั้น ชายแล้วก็เอาผลประโยชน์ให้เป็นของเรือนจำ ๆ เราก็เป็นเสียใหญ่เลยเที่ยว ชื่นลະก็พันก็ตาม ให้เลยเป็นหมื่น ๆ ไปเลย เสียใหญ่ไปไหนเป็นอย่างนั้นละ

นี่ละอำนาจความเมตตา เงินไม่มี แต่เมตตาหนี้เหลือสิ้นพันประมาณ จึงได้สอนพี่น้องทั้งหลาย อยากให้รู้ให้เห็นธรรมพระพุทธเจ้าประจักษ์ในหัวใจจำนี้แล้ว โหย กราบราบเลย ไม่ทำบาปว่างั้นเลย ถ้าลงได้เห็นประจักษ์แล้วฆ่าก็ตายทิ้งเปล่า ๆ ถ้าไม่ทำบาปประเภทนั้น ๆ แล้วจะฆ่า ให้ฆ่าเลย ที่จะยอมตัวให้สละลงไปเพื่อทำบาปไม่มีทาง นั้นละธรรมพระพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นจึงท้อพระทัยในการสั่งสอนโลกละซี โลกจะไม่เห็นธรรมประเภทนี้ได้ นี่ละ

ทั้ง ๆ ที่ปรารถนาเป็นพระพุทธเจ้ามาเป็นเวลาเท่าไร ก็กัป เฉพาะพระพุทธเจ้าของเรานี้ก็ ๔ อสงไขยแสนมหากัป ปรารถนามา ได้รับความทุกข์ความลำบากยากเย็น เชื้อใจมาตั้งแต่วันเริ่มปรารถนาถึง ๔ อสงไขย แปลว่านับไม่ได้ถึง ๔ หน อสงไขย แปลว่านับไม่ได้ แสนมหากัปนี้ก็พิลึก กัปหนึ่งท่านเทียบเอาไว้ อู๊ย อย่างพวกตาบอดหูหนวก เรานี้เชื่อไม่ได้ แต่ความจริงเป็นอย่างนั้น

พอตรัสรู้ปั้งขึ้นมาสวมพระทัยหมายแล้ว กลับท้อพระทัยที่จะสั่งสอนสัตว์โลก คือตรัสรู้ขึ้นมาเพื่อเป็นศาสดาสอนโลก รื้อชนสัตว์โลกออกจากกองทุกข์ พอตรัสรู้ปั้งขึ้นมาท้อพระทัย ก็คือว่าสัตว์โลกนี้ที่จะรับทราบในกระแสของธรรม ที่พระองค์จะทรงสั่งสอน เป็นลำดับลำดับไปนั้น ประหนึ่งว่าแทบจะไม่มีค้ำโลกอันนี้ มีแต่บุตรแต่คูแต่สัวแต่ถานเต็มวัฏจักร เอ้า ฟังให้ชัดนะ มันเป็นอย่างนั้นละ พวกเราที่พวกสัวพวกถานทั้งนั้น เต็มวัฏจักร สัตว์ประเภทต่าง ๆ เสวยกรรมกันเต็มอยู่ด้วยหูหนวกตาบอด ๆ ไม่มีช่องทางไป หมุนกันอยู่ในกองทุกข์นี้ทั้งนั้น เพราะไม่มีธรรมเป็นเครื่องจุตลาออก นี่พระองค์ท้อพระทัย โห ทำยังงี้ ๆ จึงได้ยกข้อเปรียบเทียบ แต่พระองค์ทรงเล็งญาณ

เราไม่มีญาณเราก็เอาข้อเปรียบเทียบยกไว้ในความรู้ของเราที่เป็นขึ้น ที่เราท้อใจเหมือนกันนะ จะว่าแต่พระพุทธเจ้า เราไม่ได้วัตรอย มันเป็นในหัวใจเราก็บอกเป็นในหัวใจ เราไม่เคยคาดเคยคิดว่าจะเป็นอย่างนั้น ก็บึ๊กบินไปเต็มเม็ดเต็มหน่วย เต็มสติกำลังความสามารถ เพื่อให้หลุดพ้นจากทุกข์ นี่เป็นเข็มทิศที่แน่นหนามั่นคงมาก ไม่มีอะไรมาทำให้เอนให้เอียงไปได้เลย เพราะฉะนั้นความทุกข์ขนาดไหนจึงท่วมลง ๆ เพื่ออันนี้เอง เพื่อความมุ่งหมายอันนี้ คือขอให้เป็นพระอรหันต์เท่านั้นในชาตินี้ จะไม่กลับมาเกิดอีก ถึงกิเลสเต็มหัวใจก็จะปิดมันออกให้หมด ด้วยอำนาจแห่งการปฏิบัติธรรมตามคำสอนพระพุทธเจ้า

เมื่อได้รับโอวาทจากพ่อแม่ครูจารย์มั่น ซึ่งฟังลงไปโดยละเอียด นั้นละท่านสอนเราท่านสอนอย่างนั้น ดังที่เคยพูดแหละ พ่อแม่ครูจารย์มั่นสอนเราไม่เคยสอนธรรมดา คุยกั้นอยู่ธรรมดาเหมือนพ่อกับลูก ความสนิทสนม ความรักความเคารพเทิดทูนนั้นสุดหัวใจ คุยกั้นธรรมดาเหมือนพ่อกับลูกคุยกั้น พ่อหันเข้ามาธรรมะบั้นนี้บั้งขึ้นเลย อย่างนั้นทุกครั้งกับเรา ท่านไม่เคยพูดธรรมดา ๆ กับเรา สอนเราต้องสอนแบบตั้งตัวไม่ทันว้างั้นเถอะ บั้งเลยทันที ทุกครั้งไม่มีพลาด นี่ท่านสอนเรา เมื่อมันเข้าถึงใจทุกอย่าง ๆ ตามที่ท่านสอนอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยแล้ว มันก็ถึงใจในเรื่องมรรคผลนิพพาน เอ้า สมบูรณ์เต็มที่แล้วที่นี้ เราได้สักขีพยานแล้วจากพ่อแม่ครูจารย์มั่น

คิดดูซิเราเรียนมาขนาดไหน มันยังสงสัยมรรคผลนิพพานได้ ฟังซินะที่เรียนมานะ เราไม่ได้ประมาทการเรียน มันความจำมาเฉย ๆ ไม่ได้เห็นตัวจริง ท่านผู้มาแสดง ท่านเอาตัวจริงมาแสดงกับเรา เราทำไม่ถึงไม่ยอม เราหาของจริงอยู่แล้วนี่นะ โห เราไม่ลืมนะ ขึ้นไป ทือ ท่านมาหามรรคผลนิพพานเธอ ขึ้นเลย เปรี้ยงอย่างนี้เลย ก็เราหาอย่างเต็มใจนี่ เป็นแต่เพียงว่าความสงสัยมันคึดมันค้ำตันตันทาง ทางเดินของเราไม่สะดวก ให้สงสัยนั้นสงสัยนี้อยู่

พอท่านเปิดทางให้เท่านั้น ทือ ท่านมาหามรรคผลนิพพานเธอ ดินเป็นดิน น้ำเป็นน้ำ ลมเป็นลม ไฟเป็นไฟ ท้องฟ้าอากาศ มหาสมุทรทะเลหลวง เหล่านี้เป็นสิ่งเหล่านี้ทั้งนั้น ไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่ธรรม ธรรมแท้ กิเลสแท้ อยู่ที่หัวใจ ว่าอย่างนั้นเลยนะ เหล่านี้อย่าไปคิด ไม่มีความหมายอะไร ธรรมแท้ กิเลสแท้ อยู่ที่หัวใจ เอ้า ฟาดลงที่หัวใจ เอาลงที่หัวใจ เปิดอันนี้ออกเบิกกว้างแล้วมันจะเห็นหมดนั่นแหละ เราไม่ได้ลืมนะ สิ่งที่มีมันปิดมันบังคือกิเลสตัวนั้นปิดไว้ไม่ให้เห็น อะไร ๆ เต็มท้องฟ้ามหาสมุทร ในวัฏจักรนี้ เต็มไปด้วยสิ่งต่าง ๆ พวกประเภทสัตว์ทั้งหลาย แต่ต้นไม้ ภูเขา เราไม่นับ นับสัตว์โลก สัตว์โลกที่เสวยกรรมเต็มท้องฟ้ามหาสมุทรสุดวัฏจักรนั่นแหละ เต็มไปหมดเลย เปิดออกแล้วมันจะเห็นหมด กิเลสเท่านั้นปิดไว้ไม่ให้เห็น ท่านว่าเราไม่ลืมนะ เอ้า เปิดออก

ท่านเทศน์เน้นหนัก ๆ เปรี้ยง ๆ เลย สมเจตนาที่เราไปหาท่าน แล้วท่านก็มีหย่อนลงมาหน่อยหนึ่ง เอ้อ นี่ท่านมหา ก็เรียนมามากพอสมควร ถึงขนาดได้เป็นมหา แต่อย่าว่าผมประมาทธรรมของพระพุทธเจ้านะ คือเวลานี้การศึกษาเล่าเรียนมามากน้อยนั้นยังไม่เป็นประโยชน์ ให้ท่านยกธรรมที่ท่านเรียนมาทั้งหมดบูชาไว้ก่อน ให้ท่านเน้นหนักทางด้านจิตตภาวนา เอาให้เน้นหนักทีเดียว แล้วที่นี้เวลาทางด้านปฏิบัติกับด้านปริยัติวิงประสานกันแล้ว เอาไว้ไม่อยู่

เวลานี้ไม่อยากให้ท่านเกี่ยวข้องกับทางปริยัติ มันจะมาเป็นสัญญาอารมณ์ก็คิดขวางทางเดินไม่สะดวก เดี่ยวจะไปคิดคัมภีร์นั้นบาลีนั้นอะไรเข้ามาเทียบเคียงกัน จะมา

กีดขวางกับทางด้านปฏิบัติ การดำเนินทางด้านจิตตภาวนาจะไม่สะดวก เพราะฉะนั้นให้
ปล่อยให้หมด ท่านเรียนมามากน้อยให้ปล่อยให้หมด ให้ท่านมุ่งทางด้านปฏิบัติจิตต
ภาวนาโดยถ่ายเดียว เมื่อทางนี้ปรากฏผลขึ้นมาแล้ว ทางด้านปริยัติกับด้านปฏิบัติวิ่ง
ประสานกันแล้วเอาไว้มองอยู่

อันนี้เราก็ไม่ลืม เอาไว้มองอยู่ มันถึงจริง ๆ เป็นจริง ๆ เวลาทางด้านปฏิบัติออก
รับกันแล้วมันจะวิ่งถึงปริยัติละซี ปฏิบัติเกิดขึ้นอย่างนี้ รู้อย่างนี้ เห็นอย่างนี้ หรือสงสัย
อย่างนี้ แล้วทางปริยัติท่านว่ายังไง ทางความรู้มันเต็มหัวใจแล้วเป็นอย่างนี้ อันไหนที่ยัง
ข้องข้องใจ เอาปริยัติมาเทียบ ๆ หรือติดข้องตรงไหน ปริยัติท่านว่ายังไง มันก็วิ่ง
ประสานกัน นี่เอาไว้มองอยู่ ถึงขั้นปัญญาเดินเป็นอย่างนั้น ขั้นนี้เป็นขั้นปัญญาก้าวเดิน
แล้ว จะต้องวิ่งตลอดเวลา หมุนตลอดเวลา เราไม่ลืม แล้วก็จริง ๆ ด้วย มีปาฏิ
โมกข์พกลมเดี่ยวติดยามไป ปาฏิโมกข์พกลมเดี่ยวเท่านั้นแหละ

เรียนมาจนเข้าใจในหัวใจนี้หมด เพราะเราค้นพระไตรปิฎกของเล่นเมื่อไร ค้นนี้
ไม่ใช่ค้นเพื่อโอ้อวด ค้นเพื่อหาหลักฐานเกณฑ์มาจะออกปฏิบัติ คราวนี้จะหาหลักฐาน
เกณฑ์จากทางด้านปริยัติเข้าสู่จิตใจหมดแล้ว จะไปตั้งแต่เฉพาะตัวของเรา ไม่เอาอะไร
ติดตัวไปด้วยเลย เพราะฉะนั้นจึงมีปาฏิโมกข์ติดตัว ก็พอดีกับที่ท่านว่า ปริยัติที่ท่าน
เรียนมาทั้งหมดให้ยกบูชาไว้ก่อน อย่าเอาเข้ามายุ่งกันนะ ทางด้านปฏิบัติจะไม่สะดวก
ให้ท่านเร่งทางด้านจิตตภาวนา เมื่อทางด้านจิตตภาวนามีผลปรากฏขึ้นแล้ว ซึ่งจะควร
วิ่งรับกันกับทางปริยัติแล้วเอาไว้มองอยู่ ท่านว่าอย่างนั้น แล้วเป็นจริง ๆ วิ่งประสานกัน
ตลอดเวลาเลย นั่นเห็นไหม ท่านผู้รู้ไปแล้วท่านพูดผิดที่ตรงไหน เราไม่ลืมทุกทีทุกที
พ่อแม่ครูจารย์มันพูดไม่มีผิดเลย

ทีนี้ก็พีดกันอย่างไรว่าแหละ เอาเป็นเอาตาย ตกนรกทั้งเป็นเรา ตั้งแต่วันก้าวขึ้น
สู่เวทีพีดกับกิเลส พรรษา ๗ ล่วงแล้วนั่นละ พรรษา ๘ ก็พีดกันเลยตั้งแต่นั้นถึงพรรษา
๑๖ ตกนรกทั้งเป็นตลอดไปเลย ความทุกข์ในการฝึกกรรมานพูดให้ใครฟังไม่ยอมมี
ใครเชื่อ เพราะเขาไม่ได้ทำอย่างเรา ก็เราทำอย่างนั้นเราจะเชื่อเขาพวกหมอนแตกได้ยัง
งใจใช้ไหม เราจะเอาให้กิเลสแตกกับหมอนแตกมันต่างกัน ทีนี้ก็ชัดกันใหญ่เลย นี่ละที่นี้
บทเวลามันจำขึ้นมา เอาสุดยอดเลยนะ ทีนี้เวลามันจำขึ้นมาจนยกโคตรยกเข้ามา ฟังซิ
โธ ความรู้ประเภทนี้เราเกิดมาตั้งก็ปักก็กลับแล้ว ไม่เคยรู้เคยเห็น แม้แต่โคตรพ่อโคตร
แม่ของเราก็ไม่เคยรู้เคยเห็น เราทำไม่ถึงได้มาเห็นอย่างนี้ อย่างผิดคาดผิดหมาย มันจำ
ไปหมดเลย โธ เป็นอย่างนี้ละหรือ

มันมีอยู่ตั้งกับตั้งกลับไหน ถูกกิเลสปิดไม่ให้เห็น จึงเหมือนกับว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี
นั่นความหมายว่าอย่างนั้นนะ พอมันเปิดจำแล้วปฏิเสธได้ยังไง อันไหนมีมันก็ยอมรับ

กันว่ามีชิ อย่างนี้ ๆ อะไรมีก็ยอมรับกันว่ามี ก็มันเห็นนี่จะไปปฏิเสธกันได้อย่างไร เรายอมรับความเห็นของเรา แล้วความเห็นความรู้สิ่งที่เรารู้นี้ ใครเป็นคนสอนไว้ พระพุทธเจ้าสอนไว้หมดแล้ว เห็นก่อนเรารู้ ก่อนนำมาสอนเรา เราจะทะนงตัวอยู่ได้อย่างไร ก็หมอบราบละซี

จึงดูละที่นี้เรื่องของโลกที่ไม่เคยเปิดมันเปิดขึ้นมาแล้วที่นี้ โห พุดให้มันเต็มยศ ภาษารธรรมพุดอย่างนี้ ไม่ได้ดูถูกเหยียดหยามอะไร พุดตามหลักความจริง จึงว่ามันเหมือนถึงขยะ นรกอเวจีของสัตว์โลก วัฏจักรนี้คือนรกอเวจี ถึงขยะทั้งนั้น ว่าอย่างนั้นเลย ทำไมที่นี้มันจะไม่ท้อใจ เมื่อธรรมชาตินั้นกับมาเทียบกับอันนี้ ซึ่งเราเกิดตายมาก็ กัปก็กลับในวัฏจักรนี้ เราเคยเกิดเคยตายเหมือนโลกทั่ว ๆ ไป ไม่มีใครยิ่งหย่อนกว่าใคร แต่เวลามันจำขึ้นมาแล้ว มันเห็นสิ่งเหล่านี้เป็นพินเป็นไฟ อย่างน้อยเป็นถึงขยะไปหมด มากกว่านั้นเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้ตลอดมาตั้งกัปตั้งกัลป์ไม่รู้เนื้อรู้ตัว

แล้วมารู้มาเห็นเสียเวลานั้นแล้วเป็นยังงี้ นี่ละที่ท้อใจ สอนใคร-ใครจะไปรู้ได้ เขาก็จะหาว่าเราเป็นบ้าไปหมด โอ๊ย อยู่ไปกินไปวันหนึ่ง ๆ พอยังชีวิตให้เป็นไปเท่านั้น ถึงเวลาก็ไปเท่านั้น จะสอนอะไรไม่เกิดประโยชน์ มันอ่อนใจ ท้อ ไม่ได้เคยคิดว่าจะท้อ เพราะมันเห็นธรรมชาตินี้กับอันนี้เทียบกันแล้ว มันท้อใจในการที่จะหลุดลากขึ้นมา เรื่องราวมันเป็นอย่างนั้นนะ

ความคิดอันนี้มันไม่ได้หยุดนะ ถึงว่าท้อใจก็ท้อ แต่ความคิดมันคิดตลอด พิจารณา สักเดี๋ยวกี่สะดุดก็ขึ้น เอ้า ถ้าว่าเป็นสิ่งที่สุตวิสัยที่โลกทั้งหลายจะรู้ได้ เราเป็นเทวดามาจากไหน นั่นมันย้อนเข้ามา เราทำไม่รู้ไม่เห็นได้ รู้ได้เพราะเหตุใด พอว่าเพราะเหตุใดมันก็เดินตามสายทางเข้ามาละซี มาถึงที่นี้มันมีทางเข้ามา ก็ธรรมพระพุทธเจ้าเป็นสายทางเดิน ให้ปฏิบัติตามนี้ ๆ จะเข้ามาสู่จุดนี้ อ้อ ยอมรับนะ อ้อ ได้ ถึงไม่มากก็ได้ เพราะมีสายทางมา มีผู้ปฏิบัติมา เดินตามมานี้จะถึงจะเห็นได้ ถึงไม่มากก็รู้ได้ ยอม ที่นี้พอใจที่จะสั่งสอนตามกำลังความสามารถของการสั่งสอนและผู้รับธรรม จากนั้นก็ค่อยเริ่มสอนมารธรรมดา ๆ เรื่อย ๆ มา ไม่ได้นึกว่าจะได้ขึ้นเวทีใหญ่หลวงทั่วประเทศไทยและตลอดทั่วโลกอย่างทุกวันนี้ละ มันก็ออกเสียแล้ว

อันนี้ถ้าหากว่าเราไม่ได้ช่วยโลกนี้ ธรรมะประเภทที่เราสอนทั่วประเทศไทย ที่ผ่านมานี้ จะไม่ออกเลย จะตายไปด้วยกันเลย จะได้เฉพาะพระที่ได้ยินได้ฟังจากวัดป่าบ้านตาดเราที่สอนแบบแกมหม้อเล็ก แกมหม้อจิว มุ่งทางด้านปฏิบัติมรรคผลนิพพาน ล้วน ๆ เท่านั้น นอกนั้นก็จะได้ยิน แต่นี่ก็เทศน์หมดแล้วจะว่าไง เต็มเม็ดเต็มหน่วย เต็มกำลังความสามารถ

นี่ละที่พูดถึงเรื่องความหนาแน่นของกิเลสตัณหาของสัตว์โลก คือกิเลสมันปิดไว้หมด มีเท่าไรมันก็กลับอ้างบอกว่าไม่มี คือมันไม่ให้เห็น ก็ต้องยอมรับมันซิ เมื่อไม่เห็นแล้วจะบอกว่ามีได้อย่างไร ก็ต้องยอมรับว่ามี ๑ พอเปิดจำ ไม่มียังไงตาบอดเทรอ เตียวตีหน้าผาก นั่นพอดีกัน กับมันปิดตาสัตว์โลก ตาใจสัตว์โลกมาตั้งกับตั้งกลับ มันไม่ยอมให้เห็น บาป บุญ นรก สวรรค์ มีมาตั้งก็กับก็กลับ มันปิดไว้หมด สัตว์โลกไม่เห็นสัตว์โลกก็ยอมเชื่อมัน ลบล้างพระพุทธเจ้าละซี

ลบล้างพระพุทธเจ้าก็เท่ากับลบล้างคุณค่าของตัวเอง สารของตัวเองให้จับหายหมดไม่มีอะไรเหลือเลย นั่นละการปฏิเสธความจริงที่พระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์สอนแบบเดียวกันนี่ว่าเป็นของมีของจริง แล้วลบล้างบอกไม่มีไม่จริง นี่ฆ่าตัวเองทำลายตัวเองอย่างจับหายปนปีเลย

ใครอย่าฆ่าตัวเองนะ นี่พอเดินไปนี่หยอก ๆ ยังไม่ถึงครัว ยังไม่ได้จัดอาหารใส่ครัวที่จะรับประทาน เอ๊ย หิวนอน-นอนพักผ่อนเสียก่อน ค่อยมากินเมื่อไรก็ได้ มันไปอย่างนั้นนะ เห็นไหมมันลากลงหมอนก่อน มันไม่ได้เห็นอาหารหวานคาวว่าสำคัญ กินเมื่อไรก็ได้ เวลาที่กำลังวัง นอนเสียก่อน นั่นกิเลสลากลงไปแล้ว นี่ละเวลามันปิดเป็นอย่างนี้ กิเลสปิดตาสัตว์โลก มันให้มืดให้บอดให้พอใจกับมันตลอดเวลา ไม่ว่าจะออกแงใดมุมใด มันจะมีเคลือบน้ำตาลไว้ในยาพิษ ๆ ทั้งหมดเลย มันเคลือบน้ำตาลไว้ เพราะฉะนั้นสัตว์โลกจึงติดทุกแงทุกมุมที่กิเลสหลอกออกมา พอธรรมจับเข้าไป ๆ นี้ชะล้างยาพิษที่เคลือบน้ำตาลออก ก็เห็นแต่ยาพิษ ๆ ที่นี้ก็ปิดออก ๆ เรื่อย เบิกออกเรื่อย ๆ ฟุ้งเลย นั่น

เพราะฉะนั้นให้เชื่อพระพุทธเจ้า ใ้เรื่องกิเลสมันหมดโคตรหมดแซมมาตั้งกับตั้งกลับ มีแต่โคตรแซมตมฺต้นโลกทั้งนั้น ไม่มีโคตรแซมใดที่จะเอาความจริงมาสอนโลกนะ มีแต่จอมปลอมทั้งหมดเลย ฟุ้งแต่ว่าทั้งหมด เรื่องธรรมนี่จริงทั้งหมด มันแก้กันอย่างนี้ ลบล้างกันอย่างนี้ คนละฝั่ง ฝั่งจริงทั้งหมดอยู่ฝั่งนี้ ฝั่งปลอมทั้งหมดคือฝั่งกิเลสอยู่ฝั่งนั้น มันลบกันมาตลอดนะ แล้วก็ลบอยู่ในหัวใจเรานั้นแหละ

ครั้นว่าจะทำความดีแล้วมันก็ลบแหละ ถ้าว่าจะทำความดีกิเลสเข้าลบทันที ๆ ในหัวใจเราดูเอา เวลาเบิกกว้างออกไป ๆ สิ่งของมันลบบมันจะค่อยเบาไป ๆ ธรรมมีกำลังแล้วก็เบิกกว้างออกเรื่อย ๆ ต่อไปก็หมุนตัวเลย มีแต่ธรรม กิเลสหมอบราบ ๆ สุดท้ายความซี้เกียจซี้คร้านท้อแท้อ่อนแอ ตำนานิตีเตียนนิสสัยวาสนาของตน ล้มไปหมดเลย มีแต่จะเอาให้ได้ ๆ ฟุ้ง ๆ เลย นี่ธรรมมีกำลังเป็นอย่างนั้นนะ

นี้ได้เป็นในหัวใจเจ้าของ เพราะฉะนั้นการเทศนาว่าการเราจึงพูดอย่างเต็มหัวใจ เราเราไม่เคยสะทกสะท้านกับแดนใดในสามแดนโลกธาตุนี้ เพราะธรรมเหนือหมดแล้ว

แล้วไปที่ว่าลูปหน้าปะจุมุกหรือไปกล้วนนั้นไปกล้านี้ ไม่มีในธรรมที่มีอยู่ในหัวใจเรา
 เพราะเหนือทุกอย่างแล้ว ควรสอนหนักเบาอย่างน้อยเท่าไรก็ว่าไปตามเรื่อง ผิดบอกว่า
 ผิด ถูกบอกว่าถูก ธรรมเป็นอย่างนั้น ให้เป็นอย่างอื่นไปไม่ได้ ถ้าหลบไปเป็นกิเลส คือ
 ผิดบอกว่าถูก เป็นกิเลสแล้วไม่ใช่ธรรม ใจตายใจไม่ได้แล้ว ธรรมต้องเป็นธรรม พูด
 แบบเป็นธรรมไปเลย ผิดบอกว่าผิด ถูกบอกว่าถูก บอกตรงไปตรงมาจึงเรียกว่าธรรม

เพราะฉะนั้นภาษาของธรรมที่หลวงตานำมาเทศน์นี่จึงแสดงหูกิเลส พวกถึงขยะ
 ว้างนี้เลย ว่าเทศน์หยาบเทศน์โลน เทศน์ดูเทศน์ดำ บางที่มันยกโคตรมาใส่เราก็มี เขา
 คงจะคิดว่าเราเป็นพระอรหันต์ โอ๊ย เป็นพระอรหันต์ทำไมถึงดูเก่งนักล่ะ เขาว่าอย่างนั้น
 โคตรมึงเคยได้เป็นพระอรหันต์หรือ มึงมาอวดกูทำไม มันตอบกันเข้าใจไหม ถ้าโคตร
 มึงยังไม่เคยเป็นพระอรหันต์ ตัวมึงไม่เป็นพระอรหันต์ มึงอย่ามาอวดกูนะ นู่นนะเห็น
 ไหม ตอบกันตอบอย่างนั้นละ นี่ละธรรมตอบกิเลส กิเลสมันบอกว่า โอ๊ย เป็นพระ
 อรหันต์ทำไมดูตัวว่าเก่งนักล่ะ ทางนี้ก็ตอบรับว่า โคตรมึงเคยเป็นพระอรหันต์ไหม
 มึงมาอวดกูทำไม นั่นธรรมะตอบกิเลสตอบง่ายนิดเดียว ปึงเดียวหงายเลย ะ

กิริยาท่าทางมันเอามาเป็นกิเลส ส่วนกิเลสส่วนธรรมมันไม่เห็นว่าเป็นธรรมไม่
 เห็นว่าเป็นกิเลส มันหลงไปทั้งสองด้านเลย ท่านนำ-ท่านนำธรรมออกมา กิเลสท่านรู้ว่า
 กิเลส ธรรมเป็นธรรม กิเลสเป็นกิเลส ดูเป็นธรรมท่านก็รู้ ดูเป็นกิเลสท่านก็รู้ ทำไมท่าน
 สอนโลกไม่ได้...พระพุทธรเจ้า ใครจะรอบคอบยิ่งกว่าพระพุทธรเจ้าวะ

นี่พูดถึงเรื่องความท้อพระทัยพระพุทธรเจ้า สัตว์โลกมันหนาขนาดนั้น แล้วก็มา
 เป็นในหัวใจเราอีก เราพูดจริง ๆ ก็มันไม่เคยเป็นเราก็บอกไม่เคยเป็น เวลามันเป็นจำ
 ขึ้นมานี้มันท้อก็บอกว่ามันท้อ ถึงขนาดที่จะไม่สอนใคร อยู่ไปกินไปวันหนึ่งพอถึงวัน
 แล้วก็ไปเสียเท่านั้นแหละ จะไปสอนทำไม ไปสอนที่ไหนก็ไม่เกิดผลเกิดประโยชน์ นอก
 จากเขาจะมาโจมตีแล้วสร้างบาปสร้างกรรมใส่หัวเขา เขาจะหาว่าเราเป็นบ้ากันทั้งโลก
 เราก็ไม่ได้เป็นบ้าจะว่าไง ก็จะไปสอนให้เขาว่าเราเป็นบ้า ให้เขายิ่งเพิ่มบ้าขึ้นอีกไปหา
 อะไร

นี่ละถึงได้เปิดออกมาเรื่อย ๆ การสอนโลกคราวนี้เราไม่ได้สอนด้วยความสะทก
 สะท้าน เราไม่ได้สอนด้วยแบบลูป ๆ คำ ๆ สารุ ไม่ได้ประมาทตำรับตำรา เราเรียนมา
 ในตำรา แต่เวลาจะสอน เอาความจริงที่เต็มอยู่ในหัวใจนี้ออกสอน ๆ ไม่เคยเอาใน
 ตำรานะ ตำราท่านสอนเข้ามาหาความจริงที่ท่านสอนไปไหน ตำราท่านก็สอนเข้ามาหา
 ความจริง เราเอาความจริงถอดออกมาสอนเลยจะผิดไปไหนวะ จะขัดแย้งกับตำราที่
 ไหน ไม่ขัดแย้ง ตำราก็สอนเข้ามาหาความจริง เราก็เอาความจริงออกสอนโลกจะผิดไป
 ไหน

พระพุทธเจ้าทรงความจริง พระอรหันต์ท่านทรงความจริงไว้ทั้งนั้น เราเอาความจริงออกสอน เราจึงไม่สะทกสะท้านกับการสั่งสอนคน จะว่ากลัอย่างนั้น ว่ากลัอย่างนี้ ไม่มีในหัวใจเรา ตั้งแต่ทำมหาพรหมลงมา เอ้ามาว่านั่นเลย เราไม่ได้พูดเฉย ๆ เรื่องเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม ที่พวกดาบอดหูหนวกมันลบล้างว่าไม่มี ๆ มันลบล้างพระพุทธเจ้าด้วย เพราะอันนี้อยู่ในโอวาทของพระพุทธเจ้า ในศาสนาของพระพุทธเจ้าโดยตรง เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหม เปรตผีประเภทต่าง ๆ อยู่ในพระโอวาททั้งหมด เป็นองค์ของศาสนาโดยแท้ แต่มันมาลบล้างว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี นี่พวกทำลายศาสนา เอ้ามาว่านั่นเลย ฟังซินะ

แต่การเทศน์สอนเทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมไม่ใช่ภาษามนุษย์ เอามายุ่งกันทำไม ตั้งแต่สอนมนุษย์ชี้ همینก็จะตายแล้ว เราก็ชี้ همین เขาก็ชี้ همین สอนกันพวกชี้ همین เอาชี้ไปปะหน้ากันมีตั้งแต่ชี้ จะเอาเทวดามาพูดหาอะไร เข้าใจหรือเปล่า พระพุทธเจ้าสอนไว้ที่ตรงไหนค้นได้เมื่อไร ขอให้เห็นซิ มันจำ อะไรจะไปมากกว่าเทวดาชั้นหนึ่ง มนุษย์เราว่ามีก็ร้อยก็พันล้านอย่าเอามาเทียบ เท่ากำป็นนี้ กับเพียงเทวดาชั้นหนึ่ง ๆ เท่านั้นก็มากกว่ามนุษย์นี้เป็นไหน ๆ แล้วเทวดามีกี่ชั้นถ้าจะพูดถึงเรื่องชั้น ก็เทวดาถึง ๖ ชั้น สวรรค์ ๖ ชั้น พรหมโลก ๑๖ ชั้น นี่ละพวกทวยเทพทั้งหลายท่านอยู่กันอย่างนี้

แล้วพวกเปรตพวกผีมีมากขนาดไหนเอามาเทียบอีก มนุษย์นี้ โอ๊ย ว่าเท่ากำป็น มันยังใหญ่ยังโตไปนะ มันเล็กกว่านั้นอีก แล้วมันยังมาอวดว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มี ทั้ง ๆ ที่ตัวมันเท่ากำป็น สิ่งเหล่านั้นครอบโลกธาตุ มีหรือไม่มี แล้วมันก็ไปลบล้างว่าสิ่งเหล่านั้นไม่มี เห็นไหมกิเลสเก่งไหม เพราะฉะนั้นการสอนโลกเราจึงไม่สะทกสะท้านการสอน ถ้าควรจะเป็นประโยชน์เมื่อไร จุดขึ้นทันทีเลย เอาทันทีเลย ถ้าไม่เป็นประโยชน์ดึงออกก็ไม่ออก...ธรรม ออกไปหาอะไร เอายาไปรักษาคนตาย เพราะหมอไม่ใช่หมอบ้านี้ หมอเขารักษาคนไข้คนป่วยต่างหาก เขาไม่ใช่หมอไปรักษาคนตาย

อันนี้ธรรมพระพุทธเจ้าก็รักษาคนเป็นโรคเป็นภัยด้วยกิเลสตัณหาต่างหาก ไม่ได้รักษาคนที่หมดคุณค่าไปแล้ว ไปสอนมันอะไรคนหมดคุณค่าแล้ว วันนี้เอาเพียงแค่นี้ก่อน เทศน์ไปเทศน์มา มันก็เหนื่อย ไม่ทราบว่าเป็นไหน ๆ เดียวนี้ถ้าได้ออกมันไปอย่างนั้นนะ คัมภีร์ไม่มีถ้าลงได้ออก เอ้ามาว่านั่นเลย มาเท่าไรมันจะแตกกระจายออกไปเลยทันที หัวใจเป็นธรรม ธรรมเป็นหัวใจเป็นอันเดียวกันแล้ว ครอบโลกธาตุ จนตรอกที่ตรงไหน ว่านั่นเลยนะ นี่ที่พูดให้โลกฟังโลกไม่ยอมเชื่อ ก็อย่างนี้เอง ท่านจึงท้อพระทัยพระพุทธเจ้า เอ้าให้พร....

เป็นยังไงละฟังเทศน์วันนี้ พากันฟังเทศน์วันนี้เป็นยังไงนะ เปิดออกเป็นระยะ ๆ มันจวนตายแล้ว ให้โลกได้เห็นธรรมพระพุทธเจ้า สด ๆ ร้อน ๆ มีแต่ในตำรับตำรา ก็เลยกลายเป็นศาสนาตำรา หัวใจไม่มีคุณค่า มันไม่ได้เชื่อธรรม เมื่อมันเจอในหัวใจแล้วไม่เชื่อได้หรือ เท่านั้นพอ สด ๆ ร้อน ๆ ที่เดียว นี้นำ ๆ เลยเทียว

โฮ้ ลืมอ่านอันนี้ อ่านโน้นอ่านนี้อ่านไม่ทั่วถึง โฮ้ พอมองเห็นชิตนี้สลบเลยเราทองคำได้..ชิตไว้เลย ไม่มีสักสตางค์ หมดท่า แต่ดอลลาร์เมื่อวานนี้ วันที่ ๗ ได้ ๑,๐๑๐ ดอลลาร์ ดอลลาร์ได้มาแต่เมื่อวานมาอ่านวันนี้ได้ ๑,๐๑๐ ดอลลาร์ ทั้งหมดทองคำเราได้แล้วเวลานี้ ๒,๑๑๔ กิโลกรัม ยังขาดอีก ๑,๘๘๕ กิโลกรัมจะครบจำนวนสี่พันกิโลกรัมเอาไว้เท่านี้ก็แล้วกัน ไปละ วันนี้จะไปหนองบัวลำภู ไปดูโรงพยาบาล หากบกพร่องอะไรจะเพิ่มเติมเราก็จะให้ เขาขอเครื่องทำฟันมา ๒ เครื่อง เราให้เครื่องหนึ่งเสียก่อนแล้ววันนี้จะไปดู สมควรเพิ่มเติมอะไรค่อยพิจารณากันตอนที่ไปเจอแล้วนะ ไปละ

โน้นพวกเด็ก สูอย่าไปลบนรกอเวจีนะสูนะ ไอ้เสือแดง ๆ นะเข้าใจไหม สูแต่งเสือแดง ๆ เป็นยักษ์ใหญ่ไปลบนรกอเวจี สูจมนะจะว่ากูไม่บอก เท่านั้นพอ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd